

[Boligministeren.]

foretagender oprettet med et almennyttigt formål; de skal tilvejebringe boliger for den mindrebemidlede og mindstbemidlede del af befolkningen, ligesom genudlejningen fortrinsvis skal ske til mindrebemidlede, og det vil i realiteten sige, når det drejer sig om ældre afdelinger, at genudlejning udelukkende skal ske til mindrebemidlede boligtagere. Ejendommenes opførelse og drift sker nemlig udelukkende af hensyn til beboerne, og derfor er det naturligt, at der sikres den bedst mulige kontakt mellem selskaber og beboere. I modsætning hertil står det private udlejningsbyggeri, hvor formålet jo i lige så høj grad er at sikre ejeren en fortjeneste.

I loven af 1946 var der ikke ved lovbestemmelse sikret lejerne en direkte medindflydelse på administrationen, men der blev dengang i et cirkulære af 28. februar 1947 over for kommunalbestyrelserne peget på, at det kunne være naturligt at lade lejerne få en vis repræsentation i ledelsen. Det skete imidlertid kun i meget ringe omfang, og ved lov af 1958 blev der derfor indført bestemmelse om en særlig forhandlingsret for beboerne i alle spørgsmål, der kunne være af væsentlig betydning for dem. Efter disse regler skal beboerrepræsentanter have adgang til at udtale sig, inden ledelsen træffer beslutning om lejeforhøjelse, modernisering, større hovedstandsætninger eller lignende forhold. Beboerrepræsentanterne har endvidere krav på at blive gjort bekendt med alle forhold for almindelig interesse for ejendommens drift. Disse beboerrepræsentanter vælges på årlige beboermøder. De udtalelser, beboerrepræsentanterne afgiver, er, som det fremgår af reglerne, kun vejledende for ledelsen, men jeg vil gerne understrege, at selv om ledelsen i enkelte tilfælde ikke mener at kunne følge beboerrepræsentanternes indstilling og opfattelse, er indstillingen jo langtfra uden betydning. Den medsendes til myndighederne, og det er klart, at man ved behandlingen af en sag, f. eks. om modernisering, vil lægge vægt på beboerrepræsentanternes udtalelser. Ved siden af denne beboerrepræsentantordning er der fortsat mulighed for ved godkendelse af nye vedtægter at lade lejerne få repræsentation direkte i selska-

bernes ledelse, hvis kommunalbestyrelserne ønsker en sådan ordning.

Efter de regler, jeg her har nævnt om beboernes adgang til at vælge repræsentanter, tror jeg lovgivningen tilgodeser beboernes rimelige ønske om adgang til medindflydelse på administrationen af de sociale boligselskabers ejendomme. Jeg må dog erkende, at beboerne beklageligvis i alt for ringe grad har benyttet sig af denne adkomst til at tage aktivt del i administrationen af selskaberne. Det fremgår bl. a. af den kendsgerning, at mødeprocenten for disse beboermøder er meget ringe, og det kan formentlig tages som udtryk for, at der i det store og hele er tilfredshed med ledelsen af selskabet.

Efter det, jeg her har nævnt om ordningen med valg af beboerrepræsentanter, mener jeg ikke, der er grundlag for på nuværende tidspunkt at søge gennemført nye bestemmelser på dette område.

Haunstrup-Clemmensen: Jeg vil gerne præcisere, at det ikke kun er en enkelt boligforenings forhold, der i denne forbindelse interesserer mig, men først og fremmest de generelle regler.

Jeg tror, den højtærede minister har uret i bemærkningen om, at beboerne, når de i for ringe grad benytter sig af de muligheder, der er for at deltage i beboermøder, dermed har udtrykt tilfredshed; det kunne meget vel tænkes, at det snarere var, fordi man ikke mente, beboerrådene havde tilstrækkelig indflydelse på disse spørgsmål. Derfor vil jeg håbe, at den højtærede minister meget opmærksomt vil følge udviklingen på dette område i fremtiden, for det må vel være naturligt, at et så interessant spørgsmål som éns egen bolig må der være en mulighed for netop i disse foreninger at øve en væsentlig og afgørende indflydelse på.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Morten Lange* til undervisningsministeren:

„Anser ministeren det for rimeligt, at der ved embedsbesættelse i folkeskolen diskrimineres mod en ansøger, der ikke er medlem af folkekirken?“